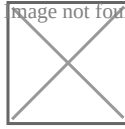

Ένας φιλοξενούμενος μ' αγκάθια

/ [Πεμπτουσία](#)

image not found or type unknown

[fidi skantz mesa](#) unknown

Ο χειμώνας κάποτε έφτασε πολύ νωρίς και ήδη είχε πέσει το πρώτο χιόνι.

– Γρήγορα, να σκάψω μια τρύπα στη γη, αποφάσισε ένας μικρός σκαντζόχοιρος, που τουρτούριζε από το κρύο.

Σκάβει λοιπόν μια και δυο με τα ποδαράκια του, τινάζοντας το χώμα όπως όπως, ώσπου έφτασε βαθιά στη γη.

– Εδώ δεν κινδυνεύω, είναι και ζεστά είμαι και προφυλαγμένος...

Μα όταν κοίταξε καλύτερα, είδε πως η φωλιά του για τον χειμώνα ήταν πιασμένη από μια φιδοοικογένεια.

– Μήπως θα μπορούσατε να μου δίνετε, αγαπητέ φιδοπατέρα και φιδομητέρα, μια γωνίτσα στη φωλιά σας να περάσω τον χειμώνα μου;

Ο φιδοπατέρας και η φιδομητέρα δέχτηκαν μετά χαράς τον μουσαφίρη τους και τα φιδοπαιδάκια τους τέντωσαν τα κεφαλάκια τους που πρόβαλαν μέσα από τα φιδοκουλουριασμένα σωματάκια τους.

Θρονιάστηκε λοιπόν ο σκαντζόχοιρός μας, τέντωσε και τ' αγκάθια του και βολεύτηκε για τον χειμώνα μέσα στην τρύπα που έσκαψε, φιλοξενούμενος στη φιδοφωλιά!

Έλα όμως που το μετάνιωσαν γρήγορα το καλό που κάνανε όλα τα φίδια της οικογένειας! Κάθε φορά που πήγαιναν λίγο να κουνηθούν, να ξεμουδιάσουν λίγο από την κουλουροξεκούραση, φώναζαν πονεμένα:

– Οχ, οχ... πάλι τσιμπήθηκα από τα αγκάθια του σκαντζόχοιρου!

Κι αυτό έγινε πρόβλημα όλης της φιδοοικογένειας, γιατί όλοι τους είχαν δοκιμάσει τα τσιμπήματα του σκαντζόχοιρου. Όταν όμως αποφάσισαν να του παραπονεθούν, γιατί δεν άντεχαν άλλο πια να τον φιλοξενούν, «*Κρίμα, πραγματικά λυπάμαι*

», τους απάντησε, «εγώ είμαι πάρα πολύ ευχαριστημένος στη φωλιά μας... Όμως, αν εσείς δεν αισθάνεστε καλά, να μη σας κρατάω, μπορείτε να φύγετε».

Από μουσαφίρης και φιλοξενούμενος ο σκαντζόχοιρος είχε γίνει αφεντικό της φιδοφωλιάς. Γι' αυτό πρώτα **να ξέρουμε τι είδους άνθρωπος είναι ο μουσαφίρης μας και μετά ν' αποφασίζουμε να τον βάζουμε στο σπιτικό μας και να τον φιλοξενούμε.**